

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Jany Kubenové a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Wolters Kluwer ČR, a. s.**, se sídlem Praha 3, U Nákladového nádraží 6, zastoupeného JUDr. Danielem Srncem, advokátem, se sídlem Praha 1, Na Poříčí 17, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, třída Kpt. Jaroše 7, za účasti: 1. ATLAS Consulting spol s r. o., se sídlem Ostrava, Moravská Ostrava, Výstavní 13, a 2. Česká republika - Kancelář Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, se sídlem Praha, Sněmovní 4, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19. 2. 2010, č. j. ÚOHS- R179/2009/VZ-2215/2010/310/JSI,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19. 2. 2010, č. j. ÚOHS- R179/2009/VZ-2215/2010/310/JSI, **s e z r u š u j e** a věc **s e v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení o žalobě ve výši 11 144,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Daniela Srnce, advokáta, se sídlem Praha 1, Na Poříčí 17.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19. 2. 2010, č. j. ÚOHS- R179/2009/VZ-2215/2010/310/JSI, jakož i bodu I. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (žalovaného) ze dne 3. 12. 2009, č. j. ÚOHS-S 235/2009/VZ-11958/2009/540/KKo.

I. Podstata věci

Rozhodnutím ze dne 19. 2. 2010, č. j. ÚOHS- R179/2009/VZ-2215/2010/310/JSI, zamítl předseda žalovaného žalobcův rozklad proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (žalovaného) ze dne 3. 12. 2009, č. j. ÚOHS- S 235/2009/VZ-11958/2009/540/KKo, jehož výrokem I. bylo podle § 118 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, (dále též „ZVZ“), zastaveno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele České republiky - Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky učiněných ve věci veřejné zakázky „Právní informační systém pro ČR – Kancelář Poslanecké sněmovny“. Žalovaný dospěl k závěru, že zadavatel postupoval v souladu se ZVZ, a neshledal, že by hodnocení nabídek spočívající převážně ve zjištění, zda jsou subjektivně vybrané jednotlivé dokumenty obsaženy v nabízených právních informačních systémech či nikoli, bylo prováděno netransparentně. Předseda žalovaného se se závěrem žalovaného ztotožnil.

II. Shrnutí procesních stanovisek účastníků

Žalobce má za to, že je napadené rozhodnutí nezákonné, neboť hodnotící komise nerespektovala způsob hodnocení nabídek stanovený zadavatelem v zadávací dokumentaci a při hodnocení nabídek nebylo postupováno tak, aby byl výsledek hodnocení založen na objektivních hodnotách. Hodnocení nabídek tedy bylo netransparentní a rozporné s § 6 ZVZ. Žalobce namítá, že hodnotící komise nepostupovala transparentně, pokud přesah obsahu nabízených právních informačních systémů (dále též „PIS“) hodnotila na základě konkrétně vybraných dokumentů a nikoli na základě skutečného obsahu PIS (nedošlo k číselnému hodnocení počtu dokumentů).

Dále se žalobce dovolává toho, že hodnotící komise neměla v souladu s § 74 odst. 3 ZVZ nejméně jednu třetinu členů složenu z odborníků.

Předseda žalovaného se přitom nezabýval podrobněji rozkladovými námitkami žalobce, a to věcnými nedostatky a konkrétními příklady nesprávného hodnocení.

Podle žalobce byl netransparentní a neobjektivní i způsob hodnocení v rámci 3. dílčího kritéria. Hodnotící komise neprovedla ani výčet funkcionalit nad minimální požadovaný rozsah. Žalobce má za to, že nelze hodnotit přesah funkcionalit podle potřeb zadavatele, které v zadávací dokumentaci nesdělil.

Žalobce dále namítá, že jednání hodnotící komise bylo příliš krátké a že ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek není obsaženo, jak jednotliví členové hodnotící komise bodovali jednotlivá dílčí hodnotící kritéria.

Žalobce v žalobě také obsáhle polemizuje se závěry hodnotící komise ve vztahu k jednotlivým konkrétním dokumentům a funkcím, které hodnotící komise hodnotila. Žalobce zpochybňuje věcnou správnost těchto závěrů, případně podává svůj komentář k provedení hodnocení, a to tak, že se postupně vyjadřuje k jednotlivým stranám

hodnotící tabulky, která je součástí zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, a k jednotlivým položkám této tabulky vznáší námitky vůči postupu hodnotící komise a závěrům obsaženým v tabulce.

Napadené rozhodnutí předsedy žalovaného i bod I. jemu předcházejícího rozhodnutí žalovaného žalobce navrhuje zrušit a na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasí a obě svoje rozhodnutí považuje za zákonná. Neshledal totiž nic netransparentního na postupu hodnotící komise, která při hodnocení přesahu obsahu nad minimální požadavky vybrala zástupce typů dokumentů, jež považovala pro zadavatele za potřebné. Vzhledem k tomu navrhl žalobu zamítnout. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

III. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní třídy správní – dále též s.ř.s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), přitom jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

Žalobce předně namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť se předseda žalovaného nedostatečně vypořádal se všemi jeho námitkami obsaženými v rozkladu. Právě tímto žalobním bodem se musel soud zabývat nejprve.

Jak již uvedl Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23, in Soudní judikatura ve věcech správních č. 27/2000, z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.

Obdobně judikoval i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84, publikovaném ve Sb. NSS pod č. 1282/2007: „*Nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]“.*

Žalobce konkrétně namítá, že se předseda žalovaného nezabýval věcnými nedostatky a konkrétními příklady nesprávného hodnocení, dále že se nevypořádal s nepravdivými a účelovými tvrzeními obsaženými ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek.

Jak vyplynulo ze správního spisu, žalobce v rozkladu (shodně jako v návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele podaného k žalovanému a shodně jako v žalobě) podrobně argumentoval ve vztahu k nesprávnosti hodnocení, a to tak, že se postupně vyjadřoval k jednotlivým stranám hodnotící tabulky, která je součástí zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, a k jednotlivým položkám této tabulky vznášel námitky vůči postupu hodnotící komise a závěrům zahrnutým v tabulce (str. 9 – 31 rozkladu). Těmito jeho konkrétními námitkami se nezabýval žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí, ale ani předseda žalovaného v napadeném rozhodnutí. Žalovaný ani jeho předseda tedy neuvedli k řadě konkrétních námitek nic výslovně a ani z kontextu jejich rozhodnutí nelze dovodit, proč tyto námitky shledávají lichými, mylnými nebo vyvrácenými; toliko je v obou rozhodnutích opakovaně uváděno, že hodnotící komise postupovala transparentně a neporušila ZVZ ani zadávací dokumentaci. Podle názoru soudu však za situace, kdy žalobce uplatňuje jasné a konkrétní námitky a kdy jejich odůvodnění věnuje více než dvacet stran textu, je namístě, aby se žalovaný, a následně předseda žalovaného těmito námitkami zabývali a vypořádali je alespoň rámcově, vždy však takovým způsobem, aby bylo patrné, jak na ně nahlíží a z jakých nosných důvodů. Tak tomu ovšem v daném případě nebylo.

Je tedy zřejmé, že zmíněnému požadavku zakotvenému v rozsudku vrchního soudu nedostál žalovaný, který se nezabýval námitkami uplatněnými v řízení v prvním stupni, ale ani předseda žalovaného, který se řádně nevypořádal s námitkami rozkladovými. Napadené rozhodnutí i rozhodnutí žalovaného vydané v prvním stupni správního řízení jsou tak zatížena vadami řízení spočívajícími v nepřezkoumatelnosti rozhodnutí ve vztahu k otázce správnosti hodnocení toho, zda se určité jednotlivé dokumenty nacházejí v PIS, případně zda má PIS určité funkční vlastnosti.

Shledaná nepřezkoumatelnost však nebrání soudu zabývat se dalšími žalobcovými námitkami, neboť ty otázky věcné správnosti hodnocení jednotlivých dokumentů ze žalobcova PIS předcházejí, protože je jimi zpochybňován samotný zvolený způsob hodnocení.

Žalobce totiž namítal, že zvolený způsob hodnocení nabídek nebyl v souladu se ZVZ (s § 6 ZVZ) ani se zadávací dokumentací. V tom se soud se žalobcem ztotožňuje.

Ze správního spisu vyplynulo, že minimální požadovaný obsah PIS (který měl být ve stavu platném k 1. 4. 2009) byl vymezen v bodu 8.6.1. zadávací dokumentace takto:

1. Platná i neplatná legislativa ČR v rozsahu právních předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů a Sbírce mezinárodních smluv
2. Rozsudky Ústavního soudu, Nejvyššího soudu ČR a Nejvyššího správního soudu
3. Platná i neplatná legislativa EU v rozsahu právních předpisů publikovaných v části C a L úředního věstníku EU
4. Rozsudky Evropského soudního dvora, včetně rozsudků Soudu prvního stupně

Zadavatel dále požadoval minimálně následující funkce PIS:

1. Možnost rozšíření PIS na další uživatele

2. Fulltextové vyhledávání
3. Hypertextové vyhledávání
4. Možnost posunu v dokumentu od platné verze k předchozím či budoucím verzím – to vše minimálně v rámci právních předpisů ČR (obsah PIS ad 1)
5. Vyhledávání dle čísla a názvu dokumentu
6. Tisk dokumentu včetně exportu do tiskového editoru
7. Nápořědu
8. Možnost personalizace dle uživatele (tvorba záložek či „oblíbených“ dokumentů, možnost uložení osobního nastavení)
9. Aktualizace prostřednictvím internetu.

Jak vyplynulo dále ze zadávací dokumentace (bod 10.3.), zadavatel zvolil jako základní hodnotící kritérium ekonomickou výhodnost nabídky a stanovil tři dílčí hodnotící kritéria:

1. Nabídková cena s vahou 30 %
2. Obsah PIS (právního informačního systému) s vahou 20%
3. Funkční vlastnosti PIS s vahou 50 %.

Pokud šlo o 2. kritérium, tak zadávací dokumentace uváděla, že zadavatel bude hodnotit přesah nabízeného obsahu PIS nad minimální obsah stanovený zadavatelem v kapitole 8.6.1. Zadavatel se zaměří na aktuálnost obsahu ke dni 1. 4. 2009, na jeho úplnost (tedy zda příslušné části obsahu pokrývají jen část možného obsahu či zda jsou úplné, zda obsahem jsou pouze anotace či právní věty či plné texty). Zadavatel bude dále hodnotit, zda PIS obsahuje nad rámec i další dokumenty – v části právních předpisů např. vyhlášky obcí, finanční zpravodaj, resortní věstníky; v části rozsudků např. rozsudky dalších českých, evropských a mezinárodních soudů, kromě rozsudků také stanoviska a vyjádření k předběžným otázkám, stanoviska členských států či generálních advokátů. V rámci tohoto kritéria bude dále zadavatel hodnotit, zda PIS obsahuje související dokumenty jako je související literatura, odborné články, důvodové a předkládací zprávy apod. U těchto souvisejících dokumentů se bude hodnotit jejich relevance k minimálně požadovanému obsahu, jejich aktuálnost a důležitost ve vztahu k uživatelskému komfortu a zachování přehlednosti.

Ve vztahu ke 3. kritériu zadávací dokumentace uvádí, že bude provedeno hodnocení funkcionalit systému tj. přesah nad minimální požadavky stanovené v bodu 8.6.1. Zadavatel se zaměří na funkčnost fulltextu (možnost použití lemmatizátoru on/off), hypertextu (v jakém rozsahu dokumentů je funkce dostupná), vyhledávání (vyhledávací příkazy, vyhledávání poznámek pod čarou, možnost vyhledávání dle zkratk, zda lze definovat vlastní zkratky, možnost filtrování dokumentů na základě atributů jako je autor, doba publikace, účinnost atd.) a u funkce posunu v čase (zda umožňuje porovnávat dvě časové verze). Zadavatel bude dále hodnotit možnost personalizace PIS, a to především možnost vytváření poznámek, možnost jejich sdílení s ostatními uživateli, možnost tvorby seznamu „oblíbených“ dokumentů či záložek. Zadavatel bude dále hodnotit přehlednost, jasnost a návodnost funkce Nápořědu. Součástí hodnocení tohoto kritéria bude také hodnocení návaznosti PIS na tiskové

editory, možnost práce a dokumenty PIS včetně editace, možnost exportu, možnost tvorby webových odkazů.

Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek vyplynulo, že hodnocení nabídek podle kritéria č. 2 probíhalo tak, že uchazeči v rámci předvedení PIS měli vyhledat:

1. Amsterodamskou smlouvu
2. Přípravované dokumenty pod čísly, s nimiž v rámci PS PČR pracuje výbor pro evropské záležitosti (tyto dokumenty jsou obsaženy v tabulce „Výběr z aktů a dokumentů EU“)
3. Směrnici 1970/221/ES
4. Heslo H5N1.

Dále hodnotící komise posoudila obsah PIS v tabulce „Hodnocení PIS dle testovaných vzorků“, která v položce 5. obsahuje část „dokumenty nad rámec minimálního obsahu (FZ, rezortní věstníky, vyhlášky obcí)“. Podle této tabulky bylo dále posuzováno, zda PIS v části právní předpisy obsahuje obecně závaznou vyhlášku Středočeského kraje 7/2008, nařízení Ústeckého kraje 1/2009 o zřízení Přírodní rezervace Černý rybník..., Pokyn MF č. D-193, Sdělení MF č.j. 15/11 445/2009-153, Věstník MZd-čá 2/2009, Věstník MŽP – čá 2/2009, Věstník ČNB - čá 5/2009, Věstník ČNB – sdělení 7/2008; dále zjišťovala, zda obsahuje odbornou publikaci k zákonu č. 586/1992 Sb. od O. Běhounka s názvem Novela zákona o daních z příjmů od 1.1.2009 a další aktuality a k zákonu č. 491/2001 Sb. s názvem Střet zájmů od L. Němcové, odborné články k zákonu č. 99/1963 Sb. od S. Kadečky – Komunální volby – nová právní úprava a k zákonu č. 262/2006 Sb. od L. Jouzy – Kdo nahradí škodu na vnesených a odložených věcech podle zákoníku práce. Pokud jde o důvodové zprávy, tak bylo hodnoceno, zda jsou obsaženy důvodové zprávy k zákonu č. 65/1965 Sb. a zda je k dispozici přehled důvodových zpráv s informací o příslušné novele. Na základě toho, jestli uchazeči požadované úkoly splnili či nikoli, jim byly přiděleny hodnotící komisi body v rámci tohoto dílčího kritéria.

Pokud žalobce namítá, že takové hodnocení neodpovídalo zadávací dokumentaci a jedná se o hodnocení netransparentní, je třeba mu přisvědčit.

Z uvedeného je zřejmé, že zadavatel, resp. hodnotící komise ve vztahu ke kritériu č. 2, v rámci něhož měl být v souladu se zadávací dokumentací hodnocen přesah nabízeného obsahu PIS nad minimální obsah, vybrala některé dokumenty z některých oblastí, v zadávací dokumentaci zmíněných (vyhlášky obcí, finanční zpravodaj, resortní věstníky, související literatura, odborné články, důvodové zprávy), a podle toho, zda byly tyto dokumenty v PIS nalezeny, bylo stanoveno pořadí a bodové hodnocení uchazečů. Takový postup však zdejší soud v souladu se žalobcem považuje za rozporný se zadávací dokumentací i ZVZ, konkrétně s § 6 ZVZ.

Pokud totiž zadávací dokumentace v rámci kritéria č. 2 uváděla, že zadavatel bude hodnotit přesah nabízeného obsahu PIS nad minimální obsah stanovený zadavatelem v kapitole 8.6.1., s tím že se zaměří na aktuálnost obsahu ke dni 1. 4. 2009 a na jeho úplnost, a pokud je zde uvedeno, že zadavatel bude dále hodnotit, zda PIS obsahuje nad rámec i další dokumenty, které jsou zde typově vyjmenované, nelze

shledat postup hodnotící komise za souladný se zadávací dokumentací. V daném případě totiž hodnotící komise nehodnotila přesah nabízeného obsahu PIS a jeho úplnost, nýbrž toliko to, zda PIS obsahuje několik konkrétních dokumentů. Ať už byly tyto dokumenty vybrány hodnotící komisí na základě jakéhokoli klíče, nebylo takto provedené hodnocení v souladu se zadávací dokumentací.

Současně se nejednalo o hodnocení na základě objektivních kritérií a tedy o hodnocení transparentní. Přestože požadavek preference objektivních hodnotících kritérií není v ZVZ výslovně zakotven, plyne jednak ze zásad zadávacího řízení zakotvených v § 6 ZVZ (zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace), ale též ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. 3. 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby. Tato směrnice v odst. 46 úvodního ustanovení jednoznačně požaduje, že by zakázky měly být zadávány na základě objektivních kritérií, která zajistí dodržení zásad transparentnosti, zákazu diskriminace a rovného zacházení a zaručí, že nabídky budou posuzovány v podmínkách účinné hospodářské soutěže. Rovněž je zde zdůrazněno, že k zaručení rovného zacházení je třeba, aby kritéria pro zadání zakázky umožnila objektivní vyhodnocení a porovnání nabídek.

Zdejší soud má tedy za to, že je zásadně třeba upřednostňovat objektivní hodnotící kritéria před kritérii subjektivními a stejně tak preferovat objektivní způsob hodnocení před způsobem subjektivním. Toliko tehdy lze zadávací řízení považovat za souladné se zásadou transparentnosti. Tato zásada spolu se zásadou zákazu diskriminace a zásadou stejného zacházení se všemi uchazeči musí být zadavatelem dodržována v rámci celého zadávacího řízení. Účelem zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení. Tak tomu může být právě i tehdy, upřednostní-li zadavatel subjektivní kritérium před objektivním, případně použije-li hodnotící komise subjektivní způsob hodnocení před způsobem objektivním. Samozřejmě si lze představit situace, kdy k řádnému posouzení a hodnocení nabídek nelze objektivní kritérium použít, případně pouze objektivní kritérium k tomu zcela nepostačuje, a je třeba sáhnout po kritériu subjektivním. Tak tomu ovšem v daném případě nebylo. Měl-li být v rámci dílčího hodnotícího kritéria č. 2 hodnocen přesah obsahu PIS nad minimální požadovaný obsah, a to mj. z hlediska úplnosti a aktuálnosti (jak bylo uvedeno v zadávací dokumentaci), bylo namíste přistoupit k hodnocení tohoto dílčího kritéria takovým způsobem, aby byl tento přesah zjištěn tak, jak má na mysli zadávací dokumentace. K tomu ovšem nebylo možno dospět způsobem, jaký zvolila hodnotící komise, nýbrž toliko takovým způsobem, který zmiňuje žalobce, tj. že se zjistí množství relevantních dokumentů, jejichž druhy zadavatel uvedl v zadávací dokumentaci, a toto množství se u jednotlivých nabízených PIS porovná. Toliko tak lze objektivně zjistit, nakolik jednotlivé nabízené PIS obsahují dokumenty nad rámec

minimálního požadovaného obsahu PIS a kolik těchto dokumentů v jednotlivých PIS je.

Způsob, který zvolila hodnotící komise (tj. výběr jednoho až dvou dokumentů z některých druhů požadovaných dokumentů a jejich vyhledání v PIS), totiž nevypovídá o množství těchto dokumentů v PIS, ale toliko o tom, že se tam nachází právě požadovaný konkrétní dokument. Pokud zadávací dokumentace v rámci kritéria č. 2 uváděla, že bude hodnocen přesah nabízeného obsahu a jeho úplnost a nikoli, že bude hodnoceno, zda PIS obsahuje určité konkretizované dokumenty (např. všechna nařízení krajů o zřízení přírodních rezervací), bylo třeba, aby hodnotící komise tento přesah také hodnotila, a to způsobem objektivním.

Navíc způsob zvolený hodnotící komisí nahrává spekulacím, na něž upozorňuje žalobce v žalobě, a to, že zadavatel, resp. hodnotící komise mohla cíleně vybrat dokumenty, které se v žalobcově PIS nevyskytovaly (což zadavateli s ohledem na to, že žalobcův PIS užíval, mohlo být známo). Přestože je toto tvrzení žalobce pouhou spekulací, je zřejmé, že pokud by hodnotící komise přistoupila k objektivnímu hodnocení, které se v případě tohoto dílčího kritéria jasně nabízelo, výrazně by možnost takovýchto spekulací omezila, jestliže by je nevykloučila zcela. Se žalobcem lze rovněž souhlasit v tom, že pokud by byly vybrány dokumenty jiné, jistě mohl být i jiný výsledek hodnocení. I z tohoto důvodu je podle soudu třeba vždy upřednostňovat kritéria a hodnocení objektivní před kritérii a hodnocením subjektivním. V daném případě bylo lze přesah obsahu hodnotit kritérii objektivními a hodnotící komise tak měla učinit.

Soud k námitce žalovaného uplatněné při ústním jednání dodává, že postup spočívající v náhodném výběru dokumentů jistě nelze *a priori* považovat za nepřipustný. V daném případě však zadávací dokumentace slibovala, že zadavatel bude hodnotit přesah nabízeného obsahu PIS nad minimální obsah stanovený zadavatelem v kapitole 8.6.1. s tím, že se zaměří na aktuálnost obsahu ke dni 1. 4. 2009 a na jeho úplnost a na to zda PIS obsahuje nad rámec i další dokumenty, které jsou zde typově vyjmenované. Za této situace nelze náhodný výběr dokumentů považovat za postup v souladu se zadávací dokumentací, neboť ze zadávací dokumentace plyne, že bude hodnocena komplexnost PIS.

Rovněž nelze souhlasit se žalovaným v tom, že by hodnocení postavené na objektivním kritériu množství dokumentů mohlo vést k absurdním výsledkům, že by zvítězil např. uchazeč, jehož PIS by obsahoval i právní přepisy cizího státu. Je třeba totiž poukázat na to, že v daném případě zadavatel v zadávací dokumentaci typově stanovil dokumenty, jejichž přítomnost v PIS bude zjišťována a na základě množství těchto dokumentů pak bude přesah obsahu PIS hodnocen. Tyto typově vymezené dokumenty zde byly demonstrativně vymezeny a je zřejmé, že toliko v těchto mezích by hodnocení mělo probíhat. Je třeba tedy uzavřít, že žalovaný pochybil, pokud shledal, že hodnotící komise při hodnocení nabídek z hlediska kritéria č. 2 ZVZ neporušila, neboť soud dospěl k závěru opačnému, a to že k porušení zásady transparentnosti v daném případě došlo.

Soud souhlasí se žalobcem i v tom, že hodnotící komise v daném případě nijak neposuzovala, kolik anotací, právních vět či plných textů PIS obsahuje a zda obsahuje i rozsudky dalších soudů, než zadavatelem minimálně požadovaných, a to přesto, že toto hodnocení mělo být podle zadávací dokumentace také prováděno. I zde se tedy postup hodnotící komise odchýlil od zadávací dokumentace. Pokud předseda žalovaného shodnou námitku obsaženou v rozkladu shledal nedůvodnou s odkazem na hodnotící tabulku, tak v ní soud (na str. 4 bod. 2) našel toliko soudní rozhodnutí v části vztahující se k minimálnímu obsahu (tj. k rozhodnutím Ústavního, Nejvyššího a Nejvyššího správního soudu a Evropského soudního dvora a Soudu prvního stupně) a nikoli ve vztahu k přesahu (tj. k rozhodnutím dalších soudů).

Žalobce dále namítá netransparentnost a neobjektivnost i ve vztahu k hodnocení ve 3. dílčím kritériu, kterou shledává v tom, že hodnotící komise v rámci tohoto dílčího hodnocení vybrala a hodnotila pouze některé funkční vlastnosti PIS nad rámec minimálně požadovaných. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uzavřel, že hodnotící komise nepochybila, pokud k hodnocení vybrala toliko ty přesahy, které jsou pro zadavatele účelné a potřebné. I tuto námitku soud shledal důvodnou.

Soud má ve shodě se žalobcem za to, že nelze hodnotit přesah funkčních vlastností podle potřeb zadavatele, aniž by zadavatel tyto svoje potřeby jasně sdělil v zadávací dokumentaci. Soud zcela souhlasí se žalobcem, že pokud zadavatel hodlal nějakou funkční vlastnost upřednostnit jako potřebnou, měl to jednoznačně uvést v zadávací dokumentaci, aby se dodavatelé mohli při tvorbě nabídky na takové vlastnosti zaměřit, a aby bylo zřejmé, že právě tyto vlastnosti bude zadavatel, resp. hodnotící komise hodnotit. V opačném případě zadávací řízení znečitelní, neboť nebude zřejmé, proč hodnotící komise vybrala k hodnocení právě takové funkční vlastnosti a ne vlastnosti jiné.

Soud zdůrazňuje, že zadávací dokumentace musí být transparentní, dostatečně konkrétní a srozumitelná tak, aby na jejím základě mohla proběhnout všestranně korektní veřejná soutěž, v jejímž rámci bude vybrána ta nejlepší nabídka. K tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2009, č. j. 2 Afs 86/2008-222, dostupný na www.nssoud.cz, kde tento soud zdůraznil požadavek, aby byla zadávací dokumentace *„jednoznačná, jelikož musí být zcela patrné, v jakých otázkách a jak konkrétně spolu budou jednotlivé nabídky „soutěžit“*. Rovněž jednotlivá dílčí kritéria a jejich hodnocení musí být natolik konkrétní, přesné a jednoznačné, aby se každému z uchazečů dostalo informací téhož materiálního obsahu a aby bylo následně zřetelně přezkoumatelné, zda zadavatel hodnotil nabídky tak, jak předložil v zadávacích podmínkách. Nemůže tedy obstát taková zadávací dokumentace, z níž požadavky na zpracování nabídky a následně hodnotící kritéria nejsou zcela srozumitelná a jednoznačná, tj. pokud objektivně připouštějí rozdílný výklad a vzniká tak interpretační nejistota“. Požadavek jednoznačnosti, konkrétnosti a přesnosti zadávací dokumentace plyne z obecné zásady transparentnosti zakotvené v § 6 ZVZ. Je třeba rovněž zdůraznit, že je to zadavatel, kdo zadávací dokumentaci vyhotovuje, případně nechává vyhotovovat, a kdo také za správnost a úplnost zadávací

dokumentace odpovídá (§ 44 odst. 1 ZVZ). Je tedy plně na zadavateli, aby v zadávací dokumentaci stanovil jednoznačné a transparentní požadavky a jejich splnění poté transparentně na základě objektivních kritérií objektivním způsobem prostřednictvím hodnotící komise hodnotil. Jestliže tedy hodnotící komise v rámci hodnocení vybrala pro hodnocení toliko přesahy funkčních vlastností pro zadavatele účelné a potřebné a toliko ty hodnotila, aniž by zadavatel dopředu stanovil jednoznačně v zadávací dokumentaci, které funkční vlastnosti považuje pro sebe za účelné a potřebné a které tak budou hodnoceny, jedná se o postup v rozporu se zásadou transparentnosti podle § 6 ZVZ.

Pokud žalobce dále namítá, že hodnotící komise měla mít v daném případě alespoň jednu třetinu svých členů složenou z odborníků, nemůže se s ním zdejší soud ztotožnit.

Podle § 74 odst. 3 ZVZ musí mít hodnotící komise alespoň 5 členů. Je-li to odůvodněno předmětem veřejné zakázky, musí mít hodnotící komise nejméně jednu třetinu členů s příslušnou odborností ve vztahu k předmětu veřejné zakázky.

Soud se v daném případě ztotožňuje se žalovaným v tom, že v daném případě předmět veřejné zakázky neodůvodňoval požadavek na odborníky ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Předmětem veřejné zakázky byla dodávka, instalace a uvedení do provozu právního informačního systému (PIS) včetně licence pro jeho používání, proškolení zaměstnanců zadavatele a zajištění aktualizace a servisní podpory PIS po celou dobu provozování (bod 8.6. zadávací dokumentace). V daném případě soud souhlasí se žalovaným, že je namístě toliko obecný požadavek na odbornost členů hodnotící komise ve smyslu schopnosti vybrat nejvhodnější nabídku. Předmět veřejné zakázky podle soudu totiž požadovanou třetinu odborníků neodůvodňuje (soudu ostatně není zřejmé, jaké konkrétní odborníky má žalobce na mysli – mají to být právníci, informatici nebo právní informatici?). K posouzení PIS totiž skutečně není třeba žádných specifických znalostí, tím spíše za situace, kdy má být užíván Kanceláří Poslanecké sněmovny PČR, a tedy nejen právníky, ale i příslušníky jiných profesí. Je tedy jisté namístě posoudit také jeho uživatelskou vstřícnost, což nepochybně zvládnou i osoby odborně nezatížené (někdy dokonce lépe než odborník v dané oblasti). Tuto námitku tedy soud důvodnou neshledal.

Pokud jde o námitky týkající se věcné správnosti hodnocení, tak těmi se soud za daného stavu nezabýval. Jednak soud shledal netransparentním samotný způsob hodnocení a není tedy namístě zabývat se věcnou správností hodnocení, navíc se s těmito námitkami předseda žalovaného nevypořádal a není tedy ve vztahu k napadenému rozhodnutí, co přezkoumávat.

Stejně tak se soud z důvodů procesní ekonomie nezabýval námitkami týkajícími se samotného jednání hodnotící komise a obsahu zprávy o posouzení a hodnocení nabídek. Pokud byl totiž shledán netransparentním samotný způsob hodnocení zvolený hodnotící komisí, je nadbytečné posuzovat konkrétní okolnosti a výsledky tohoto hodnocení.

V. Závěr

Zdejší soud tedy uzavírá, že v daném případě shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným ve vztahu k nevypořádání se s námitkami týkajícími se správnosti hodnocení konkrétních dokumentů a současně nezákonným ve vztahu k závěru žalovaného o tom, že způsob hodnocení je v souladu se ZVZ. Za tohoto stavu, kdy soud shledal nezákonným samotný způsob hodnocení zvolený hodnotící komisí, tedy na žalovaném nebude, aby v novém řízení námitky, jimiž se nezabýval, vypořádal. K přezkumu těchto námitek v novém řízení totiž vůbec nedojde, neboť žalovaný v souladu s názorem zdejšího soudu shledá, že způsob hodnocení, k němuž hodnotící komise v daném případě přistoupila, je netransparentní, a tedy v rozporu se ZVZ. Soud tedy shledal žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Otázku zrušení prvostupňového rozhodnutí žalovaného ponechává zdejší soud na úvaze předsedy žalovaného.

VI. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení o žalobě se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto mu přísluší náhrada nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 2000,- Kč za zaplacený soudní poplatek; dále náklady právního zastoupení spočívající v odměně advokáta za tři úkony právní služby po 2 100,- Kč společně se třemi režijními paušály po 300,- Kč – převzetí a příprava zastoupení, žaloba a účast při jednání soudu, tedy 9200 Kč. Na cestovním si žalobce vyúčtoval náhradu ve výši 420,- Kč za cestu ze sídla zástupce ke Krajskému soudu v Brně a zpět na jednání soudu autobusem. Soud tuto částku akceptoval, aniž po žalobci požadoval předložení jízdenek na autobus, neboť mu je známo, že za tato částka jízdnému odpovídá.

Soud tedy podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 13 odst. 3 a 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif), a § 157 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce. Vzhledem k tomu, že zástupce předložil osvědčení o registraci k DPH, byla zmíněná částka navýšena o částku odpovídající DPH podle § 57 odst. 2 s. ř. s. Celkem se tedy jedná o částku 11 144,- Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit k rukám zástupce žalobce ve stanovené lhůtě.

Pokud se žalobce domáhal přiznání odměny zástupce podle vyhlášky č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tak ta se vztahuje toliko na občanské soudní řízení (§ 1 odst. 1 této

vyhlášky) a na řízení před správními soudy ji použít nelze. Soud proto aplikoval obecný předpis, kterým je advokátní tarif.

Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jim náklady řízení vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 19.1.2012

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Gazdová